

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De miraculis Narcissi. Capvt. VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

adeo apud omnes homines vbique gentium, non obscu-
rum virtutis & sapientiæ nomen decusque obtinuerat,
cum nulla alia criminatio contra Oreginem ipsi suppe-
teret, facti illius, quod incunte ætate consciuisset, calum-
niam, tanquam grauem ignominia notam ei obiectauit:
eosque simul, qui illum præbyterum creauissent, crimi-
nibus inuoluere conatus est. Ista quidē gesta sunt paulo
post tempora, quæ modo persequimur. Origenes autem
iam tum Alexandria illud docendi munus in omnes,
qui aduentabant, nulla habita personarum ratione, no-
cte dieq; sedulo est executus: & partim diuinis sacri elo-
quii studiis, partim illis, qui ea de re ad ipsum discendi
gratia accedebant, attentissime omne otium suum im-
pertit.

De miraculis Narcissi. CAPVT. VIII.

VBi Seuerus imperium ad annos decem & octo ad-
ministrauerat, Antoninus eius filius, ad eum hono-
rem euehitur. Eodem tempore vnus ex eorum nu-
mero, qui in ea turbulenta persecutionis tempestate
se fortes & inuictos præstitissent, & post certamina pro
fidei confessione suscepta, essent integri & incolūmes
diuina prouidentia seruati, nomine Alexander (quem
modo episcopum ecclesiæ Hierosolomitanae fuisse mon-
strauimus) propterea quod confessione fidei Christia-
næ tēporibus persecutionis nobilitatus erat, episcopatu,
quem dixi, cum adhuc Narcissus, qui eum in eo officio
anteibat, superstes esset, dignatus fuit. Præter multas a-
lias admirabiles res gestas, quas, qui ex ea ecclesia sunt,
ex sermone ac traditione fratrum gradatim & ordine
succeedentium de Narcisso narrant, hoc præterea miracu-
lum ab eo editum referunt. In magna & solempni pascha-
tis vigilia, oleum diaconis & ministris ecclesiæ defuisse
perhibent. Vnde cum vniuersam multitudinem grauis
quædam ægritudo & demissio animi occuparet, Nar-
cissum ferunt his, qui luminaria apparabant, præcepisse,
vt aquam ex puteo quodam, qui erat in proximo, hau-
rissent, & ad ipsum adferrent. Quo absq; mora peracto,
eū super aqua oranisse: mandasseq; vt cum vera & con-
stanti

EVSEBII HISTORIAE

stanti in dominum fide, eam in luminarium vasa infunderent. Quod ubi fecerant, contra omnem rationem, incredibili quadam & diuina virtute, naturam aquae in olei naturam commutatam: & pro certo illius miraculi indicio, fratres complures, qui illic erant, eo quidem tempore permultum ex illo oleo reseruauerunt, ex quo etiam aliquantulum ad nostram vsque aetatem custoditum est. Pleraque item alia, memoria quidem digna, de vita istius viri commemorant: in quibus eiusmodi quiddam traditum est. Cum quidam nequam perditum homunciones grauem & seueram eam rationem, qua per vniuersam vitam, tum in hominibus acriter admonendis, tum in eorum vitiis corrigendis vti consuevit, nequaquam ferre possent, praeter metu, ne ipsi propter infinita scelera, quorum sibiipsis conscij erant, iudicati, ab eo poenas luerent, coeperunt contra illum consutis dolis conspirare, & turpem quadam criminationis calumniam in eum conicere: deinde quo magis auditoribus criminationis falso obiectae fidem facerent, eam iureiurando confirmare. Atque vnus sic deierare: si non verè dixerim, opto vt ignis incendio misere dispeream. Alter vero sic: si non verè dixerim, opto vt foedo ac saeuo morbo corpus absumatur. Tertius autem hoc modo: opto si non vere dixerim, vt luminibus penitus orbatus sim. Verum quamuis nemo ex fidelibus propter nobilitatem ac testatam inter omnes omnino Narcissi castimoniam, atque adeo ob vitae rationem ex virtutis regula traditam, illis vel grauissimo iureiurando se obstringentibus, animū aut fidem adhibuerit: ille ipse tamen partim praeter indignitate falso obiectae criminationis, partim praeter cupiditate vitae in sapientiae ac virtutis studio degende, quam iam diu optauerat, ab oculis vniuersae multitudinis se penitus remouit, & in solitudine locisque desertis, ad multorum annorum spatium, vitam transegit. Verum sublimis ille diuinae iustitiae ultionisque obrutus, his sceleribus patris, minimè acquieuit: sed quam celerissime impios illos, & nequam homines, qui inter iurandum, tam diris execrationibus se contra seipos obligassent,

gassent, grauibus calamitatibus oppressit. Primus igitur illorum, scintilla peregrina noctu in ædes, quibus inhabitabat, ex nulla causa antegressa subito ruente, misere cum tota familia & stirpe sua rapido flammaram ardore omnino conflagrauit. Alterius corpus eodem morbo, quem sibi tanquam multam fore impræcatus esset, ab extremis pedum digitis, ad caput usque infectum, contabuit. Tertius æummosos priorum euentus aspiciens, & Dei, qui oculis omnia intuetur, ineuitabilem vltionem admodum reformidans, palaminter omnes maleficia communiter à se suisque sociis per fraudem contra Narcissum admissa confessus est. Sed tamen dum pro delicto grauissimè condolebat, tantis & tam acerbis lamentis se afflictauit, & usque eò lachrymas effundere non destitit, quoad vtrumque oculum sibi penitus extinxisset. Atque hi pro ea criminatione falso contra Narcissum confictæ tales pœnas persoluerunt.

*De Episcopis Hierosolymitanis & de Alexandro
episcopo Hierosolymitano.*

CAP. IX.

Vbi Narcissus se in locum desertum subduxisset, & à nemine esset pro certo cognitum, quo se recepisset, his qui finitimis ecclesijs præerant, visum fuit, vt alterum episcopum suffragiis crearent. Dius igitur (hoc enim nomine erat) delectus est: cui non longo tempore ecclesiam gubernanti, successit Germanion: quo mortuo, Gordius episcopatum obtinet. Cuius temporibus Narcissus, tanquam ex mortuis ad vitam denuo reuocatus, à fratribus (quippe omnes illos deinceps, tum quod tam placido ac quieto animo falso accusatus decesserat, tum quod singularis diuinæ sapientiæ & virtutis amore flagrabat, tum præterea omnium maxime, quod Deus de eius accusatoribus debita supplicia sumere dignatus est, in maiore sui admiratione rapiebat)

rapiebat)